

Sygn. akt II CNP 50/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Monika Koba

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 8 stycznia 2019 r.

skargi T. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 3 października 2017 r., sygn. akt XII Ca [...]

wydanego w sprawie z powództwa T. P.

przeciwko K. P.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego,

1) odrzuca skargę,

**2) oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów
postępowania wywołanego wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 października 2017 r. Sąd Okręgowy w Ł. oddalił apelację powoda T. P. od wyroku Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 17 maja 2017 r., którym uchylono z dniem 1 października 2011 r. obowiązek alimentacyjny powoda ustalony wobec K. P. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 5 grudnia 2008 r., w sprawie III RC [...], oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Od wyroku tego powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia zarzucając, że narusza on art. 316 § 1 k.p.c. przez zignorowanie przez sąd odwoławczy stanu rzeczy istniejącego w dacie zamknięcia rozprawy, skoro w świetle obiektywnych dowodów obowiązek alimentacyjny powoda nie istniał, co najmniej od 1 lipca 2011 r., art. 328 k.p.c. wobec sprzeczności zawartych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, art. 383 k.p.c. wskutek faktycznego pominięcia materiału dowodowego zebranego przez Sąd pierwszej instancji, art. 98 § 1 k.p.c. wobec jego niezastosowania oraz art. 138 k.r.i.o. przez jego niezastosowanie wobec powoda w okresie od 1 lipca do 1 października 2011 r. Zarzucił, że zaskarżony wyrok jest niezgodny z art. 45 i art. 64 ust. 3 Konstytucji RP. Wskazał, że przez jego wydanie wyrządzono mu szkodę w kwocie 1.800 zł polegającą na konieczności płacenia nienależnych alimentów za okres od 1 lipca do 1 października 2011 r., a także odsetek i kosztów procesu. W skardze brak jakiegokolwiek odniesienia do wymogu konstrukcyjnego skargi, o którym mowa w art. 424⁵ pkt 5 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę pozwany wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać m.in. wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego takie ujęcie tego warunku skargi oznacza, że skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia – jest

niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2017 r., III CNP 21/17, nie publ., z dnia 17 maja 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17, z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, nie publ., z dnia 16 grudnia 2005 r., I CNP 37/05, nie publ., i z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 1/06, nie publ.).

Skarga powoda nie spełnia warunku, przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. nie zawarto w niej, bowiem żadnego wyводу dotyczącego wykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych, nie było i nie jest możliwe. Tymczasem obowiązkiem skarżącego było przeprowadzenie prawniczej analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub, które z innych przyczyn nie mogłyby odnieść skutku (np. skarga kasacyjna, skarga o wznowienie postępowania, powództwo przeciwegzekucyjne, a obecnie również skarga nadzwyczajna). Podkreślić należy, że braki w zakresie wymagań konstrukcyjnych, do których należy nie zachowanie warunku, o którym mowa w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., nie podlegają uzupełnieniu, Sąd Najwyższy nie może w zastępstwie skarżącego dokonać analizy możliwości wzruszenia zaskarżonego wyroku, a skarga dotknięta brakiem konstrukcyjnym podlega odrzuceniu *a limine*.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Wniosek o zasądzenie kosztów postępowania skargowego na rzecz pozwanego oddalono, ponieważ w odpowiedzi na skargę nie dostrzeżono problemu wad konstrukcyjnych skargi uzasadniających jej odrzucenie, ograniczając się do sformułowania wniosku o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 r., III CSK 280/14, nie publ., z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, nie publ., i z dnia 6 listopada 2018 r., II CNP 18/18, nie publ.).